

ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) vedrørende det foreliggende Traktatforslags Stilling i Amerika bemærke, at det forholder sig ikke med dette som med et tidligere Forslag, som der blev hentydet til, nemlig det Forslag, der forelaa i 1867, og som blev forkastet, altsaa ikke ratificeret af de Forenede Stater. Dette Forslag er ratificeret af de Forenede Stater paa forfatningsmæssig Maade, nemlig af det amerikanske Senat. At der dertil mulig knytter sig en Pengebevilling fra den samlede Bevillingsmyndighed, altsaa ogsaa fra Repræsentanternes Hus, forandrer ikke det Forhold, at forfatningsmæssig er Sagen i Orden fra Amerikas Side.

I Henhold til den Stilling, som jeg her har skitseret, skal jeg da, idet jeg gaar ud fra, at det virkelig har været Meningen, at man vil søge at mødes i denne Sag, henstille til Forslagsstillerne at tage denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen tilbage. Hvis dette ikke skulde blive Tilfældet, kan jeg kun anbefale Tinget at stemme imod denne Dagsorden.

Foss: Den højtærede Udenrigsminister udtalte, at dette Forslags Fremsettelse betød en Opgivelse af den principielle Modstand mod Øernes Salg. Det beror paa en fuldkommen Misforstaaelse. Forholdet er jo det, at vi i dette Øjeblik, hvis intet andet vedtages, staar overfor en Afgørelse, som vil føre til, at Danmark afhænder alle tre Øer. Vi staar altsaa overfor en Afgørelse, ved hvilken vi, som er imod Salget, ikke har nogen som helst Udsigt til ved vor Afstemning at forhindre det, og vi har da for at redde, hvad reddes kunde, stillet vort Forslag. Det vil ogsaa fremgaa af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, at det ingenlunde kan anses for en Umulighed, at noget saadant kunde opnaas. Den højtærede Udenrigsminister har anført, at det af geografiske Hensyn ikke vilde kunne forventes, at de Forenede Stater vilde nøjes med St. Thomas og opgive St. Jan, men for det første er dette jo endnu kun en Opfattelse, som ikke er bekræftet ved nogen Udtalelse fra Amerikas Side, og dernæst beder jeg erindret, at der ligger en engelsk Ø saa tæt op ad St. Jan, at man ikke vil kunne gaa ud fra, at de Forenede Stater, hvis de erhverver St. Thomas og St. Jan, har en afsluttet geografisk og strategisk Helhed, som ikke paa nogen som helst Maade er udsat for under Krigsforhold, eller hvad man nu vil sige, at være berørt af fremmede Besiddelser. Det modsatte er

Tilfældet, og det er ikke umiddelbart indlysende, at Staterne ikke lige saa godt kan undvære St. Jan, som ligger saa tæt sammenknyttet med den engelske Ø Tortola, og nøjes med St. Thomas, der, efter hvad der synes at fremgaa af sagkyndige Fremstillinger, netop er det strategiske Punkt i denne Øgruppe.

Jeg maa altsaa bestemt gøre Indvending imod, at vi ved det Forslag, vi har fremsat, opgiver vor principielle Stilling. Naar den højtærede Udenrigsminister nærer denne Opfattelse, kan jeg i øvrigt endnu mindre forstaa, hvorfor han opfordrer os til at tage Forslaget tilbage. Det er naturligvis en Sorg og en dobbelt Sorg, at heller ikke dette Forslag finder nogen Paaagtning, men da der endnu er et Trin tilbage med Hensyn til denne Sags Afgørelse, og da den Afstemning, som finder Sted i Dag, ikke er den allersidste, er der efter de Erfaringer, man har fra den danske Rigsdag, ikke nogen Grund til at opgive ethvert Haab, og derfor vil vi heller ikke opgive dette Haab, men vil foretrække, at Dagsordenen kommer til Afstemning, saaledes at det heller ikke kan siges, at vi har opgivet den selv.

Vanggaard: Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss). Navnlig kan heller ikke jeg finde, at det er nogen væsentlig Grund til, at vi ikke skulde kunne beskæftige os med denne Sag, det, den højtærede Udenrigsminister nævnte, at efter hans Mening er det i den 11te Time, dette Forslag kommer frem. Saa længe har jeg dog siddet i Rigsdagen, at jeg erindrer, at man fra det Partis Side, den højtærede Minister tilhører — det har ikke noget med Partipolitik at gøre, det er et alment Moment i Relation til det foreliggende —, naar det drejede sig om Sager, som man tillagde nogen Betydning, tidt overfor den daværende Regering har klaget over, at de skulde jages igennem. Nu staar vi ved den vigtigste Sag, der kan komme til at foreligge, nemlig en Landafstaaelse, og jeg synes ærlig talt, at det i nogen Grad har Karakteren af, at denne Sag skal jages igennem. Jeg synes, at der kunde være Grund til at tage det saa meget med Ro, at Jaget forsvandt, og gjorde man det, kunde der ogsaa blive Grundlag for og Tid til de Overvejelser, vi her har ønsket.

Jeg forstod den højtærede Udenrigsminister saaledes, at han mente, at vi kunde tænke os at afstaa to af Øerne. Det er ikke